

Løbig bestemte, at nu skulde der være en vis Afgift, men i det Dieblit man enedes om en Toldlov, skulde den forhøjes til det nu foreslaaede. Det vilde være en Ordning, som jeg mener, at Mindretallet dog ikke vilde være tilbøieligt til at gaa ind paa, og nu at vedtage en mindre Afgift vilde ubetinget præjudicere Spørgsmaalet med Hensyn til Afgiftens Størrelse, naar Toldreformen skulde gennemføres; det er naturligt, naar en saadan Reform staar for, at man fasthæfter Afgiften efter Hensynet til de Formaal, der skulle opnaas ved den hele sammenhængende Reform. Hvad den ærede Underændringsforslagsstiller bemærkede om det Dusselige i, at Administrationen havde en vis Ordning, forekommer det mig blev ogsaa i Principet imødegaaet af den ærede Minister. Jeg tror tværtimod, at det i Bestatningsforholdene er ønskeligt at have saa lidt administrativ Frihed som muligt; Borgerne maa vide, hvad de skulle svare, og det maa ikke bero paa en eller anden Ministers Forgodtbefindende. Det Princip have vi havt hidtil, og det mener jeg, at man maa fastholde, og jeg kan ikke bevilge mig med, at det kun er en midlertidig Afvigelse, der finder Sted, thi aabner man først Døren for en Afvigelse paa fem Mar, saa opstaar ganske naturligt, naar de fem Mar ere gaaede, Spørgsmaalet om en Fortsættelse. Det forekommer mig i det Hele taget ikke klart, hvorledes den ærede Minister tænker sig at ville hjælpe de Paagjældende i Løbet af de fem Mar; thi hvad skal der ske, naar de fem Mar ere gaaede. Skulle de saa svare den almindelige Skat, saa gaa de uundgaaelig til Grunde. Jeg kan altsaa ikke se, at det har stor Betydning at hjælpe dem i et Tidrum og sige: Saa skulle I dø, det forekommer mig, at det Principrigtige vilde være at sige: Kunne I ikke indføre Produktbestatningen, vel, saa ere I forhindrede i det, og saa maa den Hjælp, der skal ydes Eder, være den, at I faae Lov til at bevare Karrumsbestatningen. Det forekommer mig at være den konsekvente Gjennemførelse af, hvad disse Brænderiers Stilling kræver; de ere forhindrede i at indføre Produktbestatningen, altsaa gives der dem den Begunstigelse, at de faae Lov til at vedblive at have Karrumsbestatningen, men hvorledes man fra denne Hindring i at indføre Produktbestatningen kan komme til, at de skulle have en mindre Karrumsbestatning, det forstaar jeg ikke. Det Naturlige og Konsekvente er, at naar et Brænderi er saaledes situeret, at det ikke kan vælge det andet Alternativ, faar det Lov til at beholde det tidligere; men at det skal have den Begunstigelse at svare Mindre, end det efter almindelige Regler skulde svare,

er en videregaaende Begunstigelse, end det forekommer mig, at der er Grund til at give. Naar den ærede Minister saa bemærkede, at de Paagjældende vare stillede uheldigere derved, at de ikke kunde vælge Produktbestatningen, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at naar vi fasthætte Karrumsbestatningen til en vis Størrelse og Produktbestatningen derefter, maa vi gaa ud fra, at disse skulle staa paa vallet, saaledes at man ikke kan sige, at den ene Ordning er heldigere end den anden; thi hvis det var Tilfældet, saa maatte man jo forandre det. Vi gaa altsaa ud fra, at de ere lige stillede, og derfor kan det ikke siges, at noget Brænderi i og for sig bliver værre stillet, fordi det ikke kan vælge Produktbestatningen, men de Paagjældende blive kun værre stillede, naar man nøder dem til at indføre Produktbestatningen, og de ere ude af Stand dertil. Den Undtagelse, som vi altsaa have ment, at der eventuelt, hvis Forholdene nødvendiggjorde det, kunde være Grund til at gjøre, er den, at bevare Karrumsbestatningen, men ikke derimod at formindste den Karrumsafgift, som de paagjældende Brænderier skulle svare. Der maa vi fastholde Principet: samme Afgift for Alle og ikke en Afgift for et Brænderi paa Halm-torvet og et andet for et Brænderi i Bognmagergade, eller hvor der nu bliver Spørgsmaal derom. Jeg maa derfor vedblivende paa Flertallets Begne anbefale at vedtage Ændringsforslaget om, at denne Bestemmelse udgaar, og jeg skal iøvrigt blot bemærke, at naar det ærede 1ste Medlem for 10de Kred (Sessen) mente, at det vilde være underligt at give Anvisning paa en Lov, som skulde udstedes om 7 Mar, forekommer det mig egentlig ligesaa underligt nu at give en Bemyndigelse til at gjøre en Undtagelse fra en Lov, som først skal bruges om 7 Mar. Det Sidste er Noget, som vi have ment, at der ingen Anledning vilde være til, og jeg skal derfor slutte med fremdeles at anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Finanzministeren (Gstrup): Naar den ærede Ordfører for Udvalget har ment, at det var nødvendigt for at tage Bestemmelse om, hvorvidt og hvilken Begunstigelse man vilde lade tilflyde de smaa Brænderier, at komme til Kundskab om Tallet af saadanne, maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan følge den ærede Ordførers Betragtning. Det forekommer mig, at det, som er ubilligt ligeoverfor 10, vil ogsaa være ubilligt ligeoverfor et. Det forekommer mig, at, skylder man at tage Billighedshensyn, skylder man at tage det uden Hensyn til, om Tallet er noget større eller noget mindre. Den ærede Ord-